
ONZE KENNIS ONVOLLEDIG.

Nu ken ik ten deele, maar alsdan zal
ik kennen, gelijk ook ik gekend ben.

I COR. 13 : 12b.

Lukas begint zijn heilig Evangelie met deze woorden: „Nademaal velen ter hand genomen hebben, om in orde te stellen een verhaal van de dingen die onder ons volkomene zekerheid hebben; gelijk ons overgeleverd hebben, die van den beginne zelven aanschouwers en dienaars des Woords geweest zijn; zoo heeft het ook mij goed gedacht, hebbende alles van voren aan naarstiglijk onderzocht, vervolgens aan u te schrijven.”

Van deze woorden zouden wij sommige tot de onze kunnen maken. Ook heden ten dage nemen velen ter hand „om in orde te stellen” de leer der waarheid die naar de godzaligheid is. Ook ons, die Dienaars des Woords zijn, heeft het goed gedacht, „hebbende alles van voren aan naarstiglijk onderzocht, vervolgens aan u te schrijven”.

Doch één gedeelte uit dit eigenaardig woord van Lukas moeten wij loslaten, als wij spreken, niet over de waarheid zelve, maar over ons inzicht in en onze voorstelling van de waarheid, nl. „*de dingen die onder ons volkomene zekerheid hebben*”. Zeer zeker, niemand zal het ontkennen, daar bestaat onder de belijders der waarheid eene volkomene zekerheid en eene gemeenschappelijke erkenning niet slechts